

האיל תבע זכאים

אם יש צדק (116 ע') — יגאל מוסרן
זון — הוצאת נ. טברסקי (300 פרטות).

כאשר טובינסקי, ותיק "ההגנה" (21 שנה) ומייגור בצבא הבריטי, ירד לתיא, לחופשה, עקבה אחריו חוליית חיילים של הש"י, עצרה אותו בשוק הכרמל, הביאה אותו אל כפר בית גיז, שבקו החזית, מול לטרון. הוא הועמד למשפט, שארך שעות משעתיים, נידון למות. הקצין, ש קרא את ספק הדין, סרב לקבל פתק מ טובינסקי למשפחתו, קרע את כתפיותיו. בידים לא קשורות ובעינים פקוחות ני צב טובינסקי בעת שניתנה פקודת האש. טובינסקי עמד דום. רשימת מוסדות בטחון מרכזי לפני שורה: דאגו לבני!

מכתב מברגוריון: אלמנתו של טובינסקי, גנה, היתה משוכנעת בצדקת בעלה, הפכה עולמות, פנתה אל דוד בן גוריון. הלה הורה את סגן האלוף חוטר ישי, תוכ"ל צה"ל, לברר את המקרה. ב 1 יולי 1949, כתב ראש הממשלה ושר הבטחון מכתב לאלמנה, כי בעלה חף מפשע. ציחה להוציא את גופתו מקברה, כי בית גיז, ולקברו בכבוד צבאי בבירה; הורה לשלם פיצויים לראשונה ולבנו יעקב (13). קצין צה"ל ביקר בביה"ס בו למד הבן, הודיע לתלמידים, חבריו של יעקב, כי אביו היה נקי מחטא. המטה הכללי העניק לטובינסקי דרגת סרן.

13 נפשות מהקטלוג: שנה לאחר מכן, בא יאל (ערכות הנגב) מוסינזון לכלל רעיון; כתב מחזה בן שלוש מערכות, הקדיש אותו "לאשה (לנה טובינסקי), אשר נעצה את לבה בגלגל השניים של המנגנון וצעה אותו לעזרה. השניים גלן בשירי ח.ג. ביאליק, נטל את הבית הש"י לשי של "על השחיטה" והפכו לסימטת הספר:

ואם יש צדק — יופיע מיד! / אך אחרי הישמדי מתחת רקיע / הצדק יופיע — / ימוגר נא כסאו לעד!

נוסף על כך, בחר ב-13 (מספר ביש מזל) נפשות מקטלוג הנפשות של התיאטרון הישראלי (ראה "בערכות הנגב", הם יגיעו מחר" וכ"ו) אלא שכאן האיש הוא מהנדס, בתפקיד קצין ביצורים ושמו ירו חם גלין; בנו, דוד נשוי למרים, בת יר סף הרי, מפקד הפלוגה, הדין את ירוחם גלין למות. יתר על כן — בנו השני של גלין — שמעון חרט בסדנת הנשק, מאבד את זרועו בהפגזה, שכונה כביכול, בעקרי פי, ע"י אביו.

וגם — פרפראות: יוכבד, אחות גלין, הרוצה לערוק מירושלים הנצורה כי כל מחיר; שרה קוזניצקי, שכנה סקרנית, הודחפת אשה בכל מקום; הטוראים שמואל אלקי ושרגא, הצריכים לשעשע את הקהל בחממותיהם.

בית גיז הפכה לבית רוס, המאריך מתחילת בשעת הקרבות ולא בהפגזה, כדי להוסיף מתח.

קצין מודיעין טורדני, העולה לאחר כע"ש, כמסתבר מאלי, על מוקש, תובע לחסל את גלין מיד. יוסף הררי אינו מח"כה, ואף ירוחם גלין מסייע בידו, כי הרי אם לא יוצא להורג, תעופב פלוגתו של הררי בכפר, שהערכים הולכים ומקטים אותו (סיפור נוסף).

אחר מסתדרים העניינים כך, שהררי מו"עבר ירושלימה, ואיור סיקורו כולל, כמר"בן, את ביתו של גלין. מיד מופיעה, באור כחלחל, רוחו של גלין לרחל אשתו ומר"דיעה לה על צדקתו של בעלה. "האלייל תבע זכאים, והם העלו לו זבח". אותה שעה גוסס סמיט (הוא מייקל ברייאנט) בבית החולים אחר שרצה לעבור את הק"וים, נכשל ונורה. בבגדיו נמצא מכתב: "... הריני מודה ומתוודה, ששלחתי למות אדם חף מפשע, את היהודי ירוחם גלין."

יוסף הררי יודע את אשר רוצו לעשות. כאשר דוד, בנו של גלין, רוצה פרוץ את העמדה הערבית השכונה. קם יוסף הררי והוא "מוצא בו עוז להסיק את מלוא המס"קנות לאחריותו האישית של האדם. הוא מפעיל את המוקש" ונהרג.

נדורסל

כדור בצצה, כדור בסל

לפני 3 שנים, נפרדה פלוגת "הארוים" של "מכבי" תל-אביב ממספר ספורטאים, שעזבו את הכדור ותפסו את הנשק. הפ"לוגה, שקנתה לה שם קבוצה בשרונית, ככמה משחקים, ויתרה על המגרש והת"גישה במקובץ, חברי הפלוגה המשיכו במסורת הספורט גם בצבא, אך ששה מהם לא חזרו לשחק בקבוצותיהם:

מנחם ברוצקי, מפקד מחלקה, רץ בראש אנשיו, בהסתערות על משטרת עירק סואדאן, באחת ההתקפות הראשונות נגד המבצר. פתאום, נפסקה צעקתו "קדימה חברים!" באמצע, ומנחם נפל, כדור במצחו. יוסף ארביב חש לעזרת השיירה, שעלתה להר-הצופים, וצחקם של שני חיילים ברי"טיים, שעמדו בצד הכניסו, הוא ירה בהם. כדור בריטי פילח את צווארו. הוא נשאר על הכביש. יוסף ברישעיהו נפל בקרב המשוריינים בלטרון. אברהם גלברד כבר שמע על נפילת חברו ונלחם כארי, עד נפלו וידו לוחצה בהדק מכונת היריה, בנגבה. יוסף מנוביץ עבר לגולני ספורטאי צעיר, החל בוטרות וכלה במלחמה מרה, במשלט איבדים, שם נפל, לאחר שנכבש המשלט. משה קמח, האחרון בין הנופלים, בפלוגת הארוים, נהרג לפני כלולותיו.

השבוע, על מגרש הכדורסל של מכבי תל-אביב, היה מגן הארוים הנהדר, עטור תמונות חללי הפלוגה, עד ראייה לזרקב סוער ונמרץ, שהוכרע על חודה של נקודה.

פאול אחר. לוא היה אותו שחקן "מכבי" תל-אביב חושב, מה עלולה לגרום פגיעה אישית אחת, היה נמנע לעשותה. מצב הנקודות היה שווין ברוך — 34:34 השח קנים והקהל התלהבו עד כדי היסטריה. כל מקרה פועט גרר צוחות וצעקות עד לב השמים. לא ברור אם התזה, פאול" מקרי, או זריקה בלתי מדויקת לכוון הסל; השח קן הצעיר, של "מכבי" תל-אביב, איפשר לאריה איסרוב לירות זריקה חפשיה, להע"לות את מאזן הסלים 34:35. בקבוצתו

קורמן, גרבי, עז יד הכדור להרוג זמן

שחקו, במחצית הדקה האחרונה של משחק הגמר, רק ארבעה שחקנים. בנראה, לא כדאי תמיד לעשות פאול, ביוחד כשהשופט אוביקטיבי.

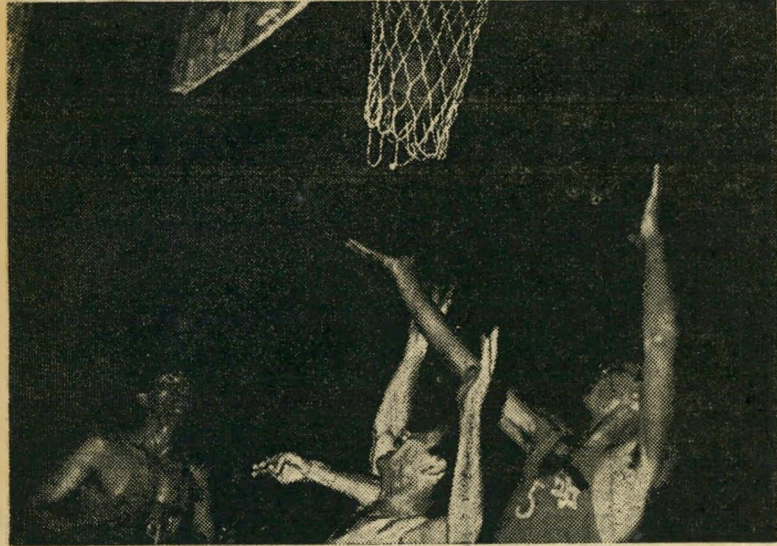
שגיאה נוספת, של שחקני "מכבי" תל-אביב, הגדילה בקרבם את המבוכה: כדור"סלני ברית מכבים נטשו בשיטת שהייה מכוונת, כדי להרוג את הזמן (30 שניות). במקום להתפרק, ולהוציא את הכדור בכוח (במחיר פאול) שמו אנושי "מכבי" את סלם, ולא הגיחו בתוקפנות מספקת. מחיר שתי שגיאות אלו, היה הגביע הנכסף, שעבר מיד ליד.

מרוץ הנקודות המטורף. משחק הגמר, שתוכנן והוכן כראוי: הסדר, הרמ"קול, המעמד החגיגי, מקומות הקהל והמשי"פחות השכולות — עמידו במבחן נוסף את קבוצת ברית מכבים עתיד. עד כמה שיראה הדבר משונה, אין איש בשתי הקבוצות, שאפשר לצינו כלכוכב המאבק. במכבי חסר אברהם שניאור, אם כי צעקותיו והוראותיו נשמעו בכל המגרש. "רצו לדפוק אותנו". ברית מכבים עתיד הוסיפה צנחון על "מכבי" תל-אביב. רק לפני זמן-מה (העולם הזה 691), גברו בחורו עתיד, בתחרות גביע חדרה (29: 27) ונראה כי משחקם התעלה, או אולי נפלה

שיטת משחקה של קבוצת "מכבי"? הש"י פוט, הפעם, נמסר לשני שופטים נויטרליים משורות "הפועל": רבי-סרן שמואל ללקין וברוך שליין. א-השיתוף במשחקי קבוצות "הפועל" ו"מכבי" בכדורסל, אתלטיקה קלה, כדור-יד, טניס-שולחן ושאר ענפי הס"פורט (מתוך למשחקי הכדורגל, בו מכריעה הקופה) מתניק את הקבוצות בכל הארץ. אך, כאשר שתי הקבוצות המכביות, שהגיעו לגמר, אינן יכולות להסכים לשיפוט, רע

צות אלו, העניק לחיפנים יתרון גבוה — 5:1). גם בפתיחת-הקהל, הספיק תיקו להפוך על" תל-אביב, בתחרות רבע-הגמר, אך הם לא הסתפקו בו וזכו ב-2:0. בשני המש"חקים, לא התרוממה הדרגה וכינוי משחקי גביע מדינתיים לא המריץ את הכדורגלנים בשתי הקבוצות. נשאר עוד ארבעה מש"חקים, עד סיום גביע המדינה.

"אין אפשרות להמשיך". מכתב רגיל, שנשלח ע"י יושב ראש ועדת הליגה

עפרי, שזום קוסובר, ידים למצוא זמן

והגביע וראש קבוצת נבחרת ישראל — ארתור באר — להתאחדות לכדורגל בישר"אל, פותח פירצה חדשה במאזן הכוחות. הועדה, שהיא למעשה קובעת דמות הכדור"גל הישראלי, אינה מסוגלת לפעול ולהת"כנס, מאחר שבאריכו, "בית-ר", "הפועל" ו"מכבי", שאינם בלתי-רלוויים בהחלטותיהם — אינה בת פעולה וכושר ביצוע. שלטים אין צורך להחזיק, כלפי הקהל הרחב, וכדי לא להרוס את ענף הכדורגל, בקרב קבוצות "הפועל", הוכרז מפעל חדש בארץ: גביע יובל ה-30 של ההסתדרות. התחרויות על גביע זה יתקיימו, בהתאם לשיטת הלי"גה, והקבוצות התחלקנה לשתי ליגות: ליגה ארצית וליגה בשני מחוזות: צפון ודרום.

תאורעות השבוע

רבים הם רוכבי-האופניים בישראל, אך רק שני משוגעים סובבו את דחושת אופניהם, וסיררו בארץ לארכה ולרוחבה. 750 ק"מ בשבעה ימים ולכסוף אפילו לא ארצה התכוננות שיריים אחת. יצחק כרמל (מר ישראל לשנת 1950) מירושלים יצחק רולף מנהיגה קבעו פגישה בחדרה — על אופניים. מכאן, הם פנו לעמקים, בקרו בצפת, הריחו את דפנה, טפסו אופניים על הכתפיים) למנרה, סובבו לנהריה וירדי

השחקנים ליד המ"ל בבלוע רוק

ירושלימה. הנסיעה התקיימה לאור הירח, ובחום השמש. קציר התחרויות, בין טיפני "מכבי" באתלטיקה-קלה, התבטא בשיא אחד. אולגה גינברג, מרמת-גן, הרפה כדור ברזל למר"חק של 10.25 מטר. 120 המשתתפים בתחר"ריות לא השיגו זמנים מיוחדים. * סמי חודרה. יהודה יזר, אורי גרבי, אריה איסרוב, מנחם קורמן.

נדורגל

לשמוח? לבכות?

מסתמנת תקוה באוסק: משחקי גביע המדינה לשנת 1948 יתקיימו סוף סוף. משבר מרחף באויר: קרע רציני בהתאחי"דות לכדורגל בישראל. חובבי הכדורגל ית"קשו מאד בתגובותיהם לשתי הבשורות האלה; האם צריך לשמוח על סיום פרשה הנסחבת כבר למעלה משנה, או אולי יאפיל הנוקאאוט החמור למשחקי הליגה הסדרי"רים על השמחה הרגעית?

תיקו הספיק לשניהם. בעת ובעד"נה אחת, נתקיימו שני משחקים בשלבים שונים. ביפו, נפגשו שתי האחיות של הפור"על, מרמת-גן ומחיפה, בעוד שבפתח-תקה התמודדו קבוצות הפועל תל-אביב ומכבי פתח-תקה. שני המגרשים הנויטרליים הר"סיפו משחק על הפגישה הראשונה, שקויי"מה לפני שנתיים. בשלב חצי-הגמר, נפגשה הקבוצה החיפנית עם הרמת-גנית ובקושי"טפסה לגמר. השיטה הקלסית, של כדורג"לני רמת-גן, העניקה להם יתרון של 2:0, במחצית הראשונה, אך בני-חיפה השווה"ל-2:2 ותוצאת התיקו הסתיקה, כדי לע"לות לגמר (המשחק הראשון, בין שתי קבוי